

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Puritatea în cuvânt

Conferința din 01.09.1966 (Bonfin)

Conferință improvizată

Se povestește că un om a venit la Mahomed și i-a spus: “Sunt foarte nefericit fiindcă m-am purtat urât cu un prieten. L-am acuzat pe nedrept, l-am calomniat, și acum nu știu cum să-mi îndrept greșeala. Ce mă sfătuiești să fac?”. Mahomed îl ascultă cu atenție și îi spuse: “Iată ceea ce trebuie să faci: pune o pană de pasăre în fața fiecărei case din oraș și vino să mă vezi mâine”. Omul a plecat și a făcut ceea ce i-a spus Mahomed; el a pus o pană de pasăre în fața fiecărei case din oraș și a doua zi a venit să îl întâlnească. “Este bine, a spus Mahomed, du-te acum și caută toată penele și adu-le aici”. După câteva ore bărbatul reveni: “Profetule, nu mai există nici o pană, nu am mai găsit nici o pană!”. Atunci Mahomed i-a spus: “La fel se întâmplă și în cazul cuvintelor: de îndată ce au fost pronunțate, nu le mai poți prinde, ele și-au luat zborul”. Omul plecă foarte nefericit.

Aș dori acum să continui această conversație. Să presupunem că cineva vine să mă vadă ca să-mi ceară cum să-și îndrepte acuzațiile, bârfele sau insultele. Eu îi voi povesti aceeași istorioară, dar voi adăuga ceva foarte important. Îi voi spune: “Trebuie să vorbești din nou despre acea persoană, spunând însă contrariul; adică vei vorbi despre calitățile, despre virtuțile, despre bunele ei intenții. Cum există mereu ceva bun în fiecare creatură, vei căuta și vei găsi. – Și astfel îmi voi îndrepta greșeala? – Nu, nu este posibil, cuvintele pronunțate au produs deja daune în regiunile invizibile și chiar vizibile, dar vei crea astfel ceva diferit ce va scuza puțin cuvintele ce le-ai rostit. Iar atunci când va veni clipa în care karma te va obliga să plătești, după scurt timp vor apărea deopotrivă și consecințele frumoase pe care le-ai pronunțat, și vei primi încurajări”.

Ce este un cuvânt? Este o rachetă care parcurge spațiul și declanșează forțe, incită entități și provoacă efecte ireparabile. Da, în realitate, efectele sunt ireparabile. Evident, dacă le-am putea remedia imediat, nu ar mai exista daune, dar cu cât timpul trece, cu atât mai mult acele cuvinte provoacă pagube. “Da, dar le-am reparat pentru că am spus contrariul – Pentru cuvintele frumoase vei fi recompensat, dar pentru cuvintele rele trebuie să plătești, adică vei fi pedepsit”. Iată ceea ce nu știți. Credeți că puteți repara totul? Nu, dragii mei frați și surori, nu, căci binele și răul pe care îl facem merg spre două regiuni diferite, în două straturi diferite. Straturile se suprapun și nu putem lua înapoi cuvintele pe care

le-am pronunțat, pentru că ele se găsesc deja îngropate sub alte straturi terestre sau supraterestre. Timpul reprezintă deci un factor important.

Să presupunem că ați dat ordin să i se taie capul cuiva iar aceia care trebuie să vă execute ordinele au plecat deja... Ce mai puteți face pentru a repara, de îndată ce capul a căzut ? Oare îl puteți lipi la loc ? Când un ordin a fost dat, ce putem face ? Să dăm un contraordin, deci să trimitem alți mesageri, alți servitori pentru a interzice execuția. Dar dacă s-a scurs mai mult timp, nu mai puteți face nimic. De aceea Iisus a spus: “Înainte de apusul soarelui te vei împăca cu fratele tău”. Acest lucru înseamnă că nu trebuie să întârziem pentru a repara răul făcut altora. Dar soarele care apune simbolizează deopotrivă și sfârșitul vieții, moartea. Deci, nu trebuie să așteptați să vă aflați în lumea de dincolo pentru a vă gândi să vă reparați crimele sau legile pe care le-ați încălcat, căci justiția, adică karma, intră în acțiune și trebuie să plătiți până la ultimul ban. Majoritatea oamenilor nu știu cum acționează legile karmice: ei își amestecă propriile sentimente, povestesc orice le trece prin minte: dar într-o bună zi, karma le sună la ușă și le spune: “Haideți, acum trebuie să plătiți !”. Trebuie deci să reparați imediat cuvintele negative, fără să așteptați ziua de mâine, pentru că vorbele zboară instantaneu: ele sunt o forță, o putere care parcurge spațiul și care acționează.

Dar voi trebuie să știți, cel puțin, că există o putere care acționează mai mult decât cuvântul, este gândul; și dacă vă puneți imediat la lucru prin intermediul gândului, veți putea prinde din urmă câteva cuvinte nefericite. Este greu, bineînțeles, pentru că gândul și cuvântul țin de două regiuni diferite. Cuvântul aparține planului fizic, este o vibrație, un curent de aer; în timp ce gândul aparține deja domeniului eteric. Dar dacă doriți să reparați consecințe rele ale cuvintelor voastre, vă puteți concentra și puteți cere slujbașilor lumii invizibile să împiedice răul să se producă. În acel moment voi nu reparați complet, dar reparați ceea ce este mai rău. Va trebui să fiți foarte rapizi și gândul vostru va trebui să fie foarte intens, altfel ordinul execuției va fi dat, victima va fi decapitată (simbolic vorbind), și veți fi responsabili de toate pagubele pe care le-ați cauzat.

Unii își vor imagina că este suficient să se scuze pentru răul făcut. Nu, trebuie reparate stricăciunile, numai în felul acesta ne vom elibera. A spune: “Sunt mâhnit, iertați-mă...” nu este de ajuns. Când vi se face un cadou spuneți “mulțumesc”, dar cuvântul “mulțumesc” nu este echivalentul a ceea ce ați primit. În același fel, cuvântul “iertați-mă” nu poate repara răul pe care l-ați făcut. Dacă ați provocat un incendiu, arzându-i casa cuiva, nu este de ajuns să vă scuzați, va trebui să îi construiți o casă nouă, numai în acel moment veți fi iertați. Veți spune: “Dar dacă persoana pe care am jignit-o m-a iertat ?”. Nu, problema nu se reglează atât de ușor fiindcă legea și persoana nu sunt același lucru; legea nu vă iartă, ea vă urmărește până ce ați reparat.

Evident, acela care a iertat dă dovadă de noblețe, de generozitate, el se degajează, se eliberează de tulburări, de supărările care îl mențin în regiunile

inferioare. În timp ce acela care nu a iertat, suferă, el este reținut de imaginea aceluia care i-a făcut rău, se gândește neîncetat la acesta, este legat, nu avansează. Dacă Iisus a spus că trebuie să ne iertăm dușmanii, înseamnă că omul trebuie să se elibereze de gândurile negative și de ura care îl distruge. Da, este o lege extraordinară. Dar când iertați pe cineva, problema persoanei care v-a făcut rău nu este rezolvată. Iertarea îl eliberează pe acela care a fost insultat, jignit, calomniat, dar nu îl eliberează pe acela care a comis greșeala. Pentru a se elibera, vinovatul trebuie să repare.

Când ați calomniat pe cineva, l-ați lipsit de prestigiu, de onoare, și de aici rezultă evenimente supărătoare pentru el, pentru evoluția lui. Să presupunem acum că îi veți cere iertare acelei persoane: dacă ea vă iartă, bineînțeles că ea se eliberează, dar cum voi ați reparat, calomniile pe care le-ați semănat continuă să producă șerpi, tigrii și lupi – simbolic vorbind – care vin să masacreze oile. Înseamnă că aceste consecințe proaste ale cuvintelor voastre distrug și prietenii victimelor. Deci, nimic nu este rezolvat. Va trebui acum să găsiți alte cuvinte, alte gânduri, alte forțe care să repare pagubele. În acel moment veți fi iertați de persoanele pe care le-ați lezat și prin legea care a înregistrat aceste prejudicii. Deci, nu vă imaginați că ați reglat totul cu scuze: nu, este reglat pentru persoana care dorește să se elibereze iertându-vă, dar nu este reglat din punct de vedere al justiției.

În Învățămintul nostru vi se explică anumite legi pentru că, dacă aveți în voi anumite tendințe inferioare dornice să se manifeste: furie, dezgust, răutate sau spirit critic, veți ști cel puțin că puteți remedia în mod conștient. Este natural, toți oamenii au aceste tendințe, dar cunoașterea se află aici pentru a remedia totul. Numai că există mulți care nu numai că nu au nici o dorință de a corecta aceste defecte, dar sunt chiar foarte mândri de îndrăzneala lor, de tupeul și de grosolănia lor, și este foarte grav, pentru că astfel nu vor repara niciodată răul făcut, și în ziua în care karma se va declanșa, nimeni, absolut nimeni nu îi va putea ajuta. Nici Iisus nu l-a putut ajuta pe Ioan Botezătorul într-atât karma lui era de încărcată. Știți că într-o încarnare anterioară Ioan Botezătorul era profetul Ilie și că a ordonat decapitarea a patru sute cincizeci de adoratori ai lui Baal. El nu avea nici un drept să comită o asemenea crimă, de aceea a trebuit să plătească și el prin decapitare (a se vedea vol. XII: “Reîncarnarea I”). Iisus a spus în grădina Ghetsemani: “Acela care scoate sabia, de sabia va pieri”. Nici chiar el nu l-a putut salva pe Ioan Botezătorul.

Când omul simte nevoia să îi umilească și să îi distrugă pe alții, pentru că viața este foarte grea pentru el, fiindcă îi lipsesc banii, se simte dezavantajat etc... este preferabil să se ducă să plângă undeva, dar să îi lase pe ceilalți liniștiți, altfel într-o bună zi karma va veni și îi va cere socoteală. Cum oamenii sunt mereu nemulțumiți de soarta lor, au necaz pe lumea întreagă și cuvintele pe care le rostesc în acele momente sunt cu adevărat distrugătoare; ele sunt pline de o forță pe care poate că nu o cunosc, dar care provoacă daune altora. Trebuie să știți că nu este permis să faceți așa ceva.

Fiecare trebuie să se supravegheze, să vadă pericolul acestor tendințe, să înțeleagă că ele sunt o slăbiciune și nu o forță de care să fie mândru. Dacă este precaut și încearcă să domine aceste forțe distrugătoare, într-o zi, mai devreme sau mai târziu, va birui. Dar nu va triumfa niciodată dacă va crede că este minunat să acționeze așa cum o face. Să presupunem că un alt individ care i se aseamănă se ridică împotriva sa, îi ține piept și îl doboară la rândul său arătându-se la fel de mândru, ca și el, de atitudinea sa: el vede atunci că lucrurile nu mai sunt atât de drepte și minunate. Ei da, acela care este puternic trebuie să știe că va găsi mereu pe cineva mai puternic decât el, iar acela care este bădăran, pe unul mai bădăran ca el. Trebuie să fiți deci atenți înainte ca aceste lucruri să se întâmple.

Una dintre cele mai puternice legi ale naturii este legea corespondențelor. Gândurile și sentimentele voastre sunt de o natură determinată și vor trezi în spațiu forțe de aceeași natură ce se îndreaptă spre voi în virtutea acestei legi. Dacă gândurile și sentimentele voastre sunt rele, rezultatul va fi rău; dacă sunt bune, veți primi ceva bun. De aceea Inițiații ne spun: “Iubiți și veți fi iubiți!”. Atunci când iubești, aceleași forțe se trezesc în întreg universul și ele vă asediază. Veți spune: “Dar oare ce i-am făcut bunului Dumnezeu pentru ca întreaga lume să mă iubească? – Ai revărsat o iubire formidabilă care îți revine acum”. Iar dacă cineva revărsă o ură atroce, implacabilă, într-o bună zi aceeași ură se va revărsa asupra sa și îl va zdrobi. Dar oamenii nesocotesc aceste adevăruri și de aceea au tot timpul necazuri.

Trebuie să știți că un cuvânt deja pronunțat împotriva cuiva este greu de îndreptat, exceptând faptul când începeți imediat să vă rugați, să trimiteți multă iubire, multă lumină. Chiar și în acest caz, anumite daune s-au produs deja, și trebuie un timp până când persoana respectivă să simtă efectele gândurilor voastre bune. Cuvintele lui Mahomed sunt deci foarte profunde: penele au zburat, ele nu mai pot fi găsite. Proiectați forțe benefice, pozitive, și vor exista rezultate benefice, pozitive. Proiectați forțe negative, și vor urma consecințe negative. Iată cum binele și răul coexistă, dar în două straturi diferite. Răul produce rău, binele produce bine.

Să presupunem că dețineți un teren: dacă semănați în același timp neghina și semințe bune, amândouă vor crește fiindcă pământul hrănește toate grăunțele, el alimentează în mod egal binele și răul. Nu îi puteți spune că este prost, că ar trebui să distrugă grăunțele rele și să lase să crească numai pe cele bune, fiindcă el vă va răspunde: “Eu nu înțeleg ce îmi spuneți, eu hrănesc și ocrotesc toate grăunțele. Pentru mine totul este bun, chiar și răul este bun”. Și întreaga natură vă va spune același lucru. Vă doriți lucruri bune: recolta va fi minunată. Vă doriți lucruri rele: natura le alimentează și le întărește deopotrivă. Vedeți, deci, că latura rea are deopotrivă libertatea de a se dezvolta. Până când? Până la recoltă. În acel moment, stăpânul terenului va ordona că ierburile rele să fie arse și va umple silozul cu grăunțele bune. Același lucru l-a spus și Iisus. El știa că

răul, ca și binele, are dreptul de a se dezvolta, dar omul este acela care nu trebuie să însămânțeze răul. Vă este limpede acum ?

Aceia care au lucrat asupra virtuților, a aptitudinilor, a înzestrărilor artistice sau științifice, revin în această încarnare cu fructe, cu rezultate. Ei au semănat, au plantat, și acum sunt dotați. Se povestește că un tânăr a venit la Mozart cerându-i sfaturi pentru a compune simfonii. Mozart îi răspunse: “Dar sunteți foarte tânăr, ar trebui să începeți să compuneți menuete. – Cum ? Eu sunt tânăr ? Dar dumneavoastră ați scris deja simfonii la doisprezece ani ! – Da, dar eu nu am întregit pe nimeni cum să o fac”. Iată în ce constă diferența dintre cei care au lucrat într-o încarnare precedentă și cei care nu au lucrat.

Veți spune: “Dar ce legătură există între cuvânt și puritate ?” Oare trebuie cu adevărat să vă mai explic ? Cuvintele care vin din suflet și spirit sunt inspirate de tot ceea ce este mai dezinteresat și mai frumos. Ele sunt de o mare puritate fiindcă trezesc ceva divin în om și nu provoacă niciodată daune. Prin cuvânt puteți curăța, spăla și purifica ființele: cuvântul face totul curat și limpede, asemenea torentului, fluviului care curge. Dar dacă schimbați natura cuvântului, puteți să murdăriți totul. Trebuie deci să meditați adesea asupra acestui subiect și să căutați prin câteva cuvinte să puteți curăța și purifica inimile oamenilor. Da, dar cum să îi purificăm pe aceia care nutresc poftă și dorințe primitive ? Cuvântul este capabil să o facă, dar el trebuie să vină de foarte sus.

Rețineți astăzi numai ceea ce v-am vorbit despre cuvânt, iar dacă Domnul vrea, vom continua și în zilele următoare să ne ocupăm de puritate. Fiindcă puritatea este o știință formidabilă. Totul este bazat pe puritate. Puritatea privirii, puritatea cuvântului, puritatea gestului, a sentimentului, a gândului, a intenției, fac din om aproape o divinitate. Numai că pentru această măreață lucrare nu prea există mulți candidați, fiindcă nu i se sesizează importanța. Numai Inițiații caută cu adevărat puritatea fiindcă știu că, dacă nu o caută, dacă nu o trăiesc cu intensitate, nu vor izbuti. Opinia publică nu are influență asupra lor; un Inițiat vrea să fie pur înaintea Cerului, de aceea el lucrează zi și noapte, și nu îi pasă ce părere au alții despre el. Ce poate face opinia publică ? Dacă un om este impur, chiar dacă ea îl consideră pur, nu îl poate purifica; iar dacă este pur, chiar dacă îl calomniază, ea nu îl poate murdări.

Hotărâți-vă deci, dragii mei, să lucrați și voi asupra purității pentru ca să putem forma într-o bună zi, în toată lumea, o putere strălucitoare, un adevărat focar de lumină ce va curăța și purifica atmosfera întregului pământ. Nu există lucrare mai frumoasă și mai măreață. Acela care caută adevărata glorie, gloria divină, trebuie să se dedice acestei singure lucrări, și indiferent care ar fi părerea altora despre el, să înceapă prin modul său de viață să devină un izvor de apă vie ce purifică totul în jurul său. Ce mai poate conta un post de ministru, de general sau de președinte în comparație cu această măreață lucrare ? Nimic. Eu sunt obligat să vă spun fiindcă adesea nu știți să discernați care sunt cele mai bune activități și ocupații din lume.

Oamenii aleg mereu activitatea ce le va aduce cei mai mulți bani sau prestigiu; ei cer mereu să fie serviți și niciodată să servească. Iisus a spus: “Acela care va dori să devină mare printre voi va fi servitorul vostru”. A deveni servitor înseamnă a purifica creaturile, a le spăla de toate murdăriile pe care le-au acumulat în gândurile și inima lor. Acela care începe prin a dori să devină mare este obligat să redevină mic; cu cât timpul trece el descrește, nimeni nu îl mai bagă în seamă și dispare. Ignoranța sa l-a pierdut, el trebuie să înceapă prin a fi mic, adică să fie un servitor. Atunci când i-ați slujit multă vreme pe ceilalți, ei ajung să conștientizeze ceea ce faceți pentru ei și vin la rândul lor să vă servească, iar voi deveniți stăpâni. Refuzați, dar ei vă imploră să îi conduceți... Refuzați încă o dată, dar ei vă pun cu forța pe un tron, vă așează o coroană pe cap și sunteți obligați să conduceți. Dar trebuie să treacă vreme îndelungată, foarte îndelungată, pentru ca un asemenea eveniment să se poată produce, timp în care ați acceptat să fiți ultimul, un servitor.

Un minut de meditație.